20/12/2020

“Δεν θα γίνει δεκτή διεύρυνση ατζέντας από την Άγκυρα”

/ Επικαιρότητα

Η πραγματικότητα είναι ότι θα θέλαμε καλύτερα αποτελέσματα από τη Σύνοδο Κορυφής» σημειώνει ο υπουργός Εξωτερικών Νίκος Δένδιας, σε συνέντευξή του στην εφημερίδσ “Το Βήμα της Κυριακής”. «Από την άλλη πλευρά, με δεδομένη την Προεδρία του Συμβουλίου και την αντίληψή της, δεν θα μπορούσε κανείς να αναμένει, ρεαλιστικά, περισσότερα πράγματα», προσθέτει.

Ο υπουργός Εξωτερικών εκτιμά ότι το γερμανικό πολιτικό σύστημα και η γερμανική κοινωνία αντιλαμβάνονται την τουρκική επιθετικότητα και τον τουρκικό παραλογισμό σε ορισμένα ζητήματα. Ωστόσο, «υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα με την παρούσα γερμανική κυβέρνηση που αφορά στο Μεταναστευτικό. Όσα συνέβησαν το 2015 έχουν λειτουργήσει ως τραύμα» εξηγεί και «όποιος κίνδυνος σχετίζεται με αυτό μεγεθύνεται υπερβολικά στα μάτια τους».

Εκτιμά ακόμη «ότι κινούνται με στερεότυπα του τύπου “ο Ερντογάν δεν θα είναι

εκεί για πάντα”. ‘Αρα, ας ανεχτούμε αυτό που συμβαίνει σήμερα ενόψει ενός καλύτερου μέλλοντος που μαθηματικά θα έλθει».

Όπως υπογραμμίζει ο κ. Δένδιας, «οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι δεν έχουμε λάβει μία σταθερή απόφαση για την πορεία που θέλουμε να έχουν οι ευρωτουρκικές σχέσεις». Επησημαίνει ότι η επιλογή της Ελλάδας κατά τη δεκαετία του 1990 να επιδιώξει την επίλυση των διαφορών μέσα από το ενταξιακό πλαίσιο υπήρξε γενναία. Σήμερα όμως, η Τουρκία αποκλίνει και το συγκεκριμένο ιστορικό εγχείρημα αστοχεί.

«Αν μιλούσαμε με όρους πιθανοτήτων, το 90% οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Τουρκία θα συνεχίσει να αποκλίνει και το 10% να επανασυγκλίνει. Εγώ αυτό το 10% δεν θα το πετούσα. Και πρέπει να αντιληφθούμε ότι η επιλογή του 90% ενέχει έναν κίνδυνο: μία ειδική σχέση. Αυτή θα μπορούσε να επιτρέψει στην Τουρκία πρόσβαση στην ευρωπαϊκή αγορά και να μην της επιβάλλει τις υποχρεώσεις για το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα, που για εμάς είναι απαραίτητες», τονίζει.

«Είμαστε σχεδόν ιστορικά υποχρεωμένοι να επιδιώξουμε μία μεταβολή της τουρκικής κοινωνίας προς την Ευρώπη. Διαφορετικά, πρέπει να κινηθούμε σε μία λογική Ευρώπης-φρουρίου. Δεν θα είναι ευχάριστο αυτό».

Όπως αναφέρει, η Αθήνα αναμένει μία ημερομηνία από την ‘Αγκυρα αλλά η τελευταία θέλει μάλλον να είναι σίγουρη ότι δεν θα εισπράξει μία άρνηση. Αυτή δεν θα υπάρξει, ξεκαθαρίζει ο κ. Δένδιας, «εφόσον το κλίμα είναι κατάλληλο, το Ορούτς Ρέις “δεν κόβει βόλτες” και θα έχουμε μία σταθερότητα, όχι κινήσεις τακτικής».

Με τη συνεχή επίκληση του αιτήματος για αποστρατιωτικοποίηση των νησιών, η ‘Αγκυρα δείχνει να επιθυμεί εκ των προτέρων διεύρυνση της ατζέντας. «Αυτό δεν θα γίνει δεκτό» τονίζει χαρακτηριστικά ο κ. Δένδιας και υπογραμμίζει ότι καμία τρίτη χώρα, συμπεριλαμβανομένης της Γερμανίας δεν έχει θέσει τέτοιο ζήτημα.

«Νομίζω ότι όλοι καταλαβαίνουν, αν και ενδομύχως ίσως να σκέφτονται αλλιώς, ότι αν ανοίξει αυτός ο ασκός, δεν θα ξανακλείνει» αναφέρει.

Ο Νίκος Δένδιας εκτιμά, επίσης, ότι η πρόσφατη ανακοίνωση των αμερικανικών κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας θα επιδράσουν στην τρέχουσα ισορροπία. Και θεωρεί ότι με την τροποποίηση του παραρτήματος της ελληνοαμερικανικής αμυντικής συμφωνίας το 2019, «η Ελλάδα παρείχε στις ΗΠΑ μία βάση για να προχωρήσει σε ένα τέτοιο βήμα καθώς προσέφερε την πολυτέλεια απεμπλοκής από τη γεωπολιτική ομηρία της Τουρκίας».

Υπογραμμίζει ακόμη τη σημασία της παρέμβασης του αμερικανού ομολόγου του Μάικ Πομπέο στην τελευταία συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ, οποίος «αναίρεσε ουσιαστικά το βασικό επιχείρημα της Τουρκίας ότι αποτελεί τη "λυδία λίθο" της ύπαρξης της Συμμαχίας στην περιοχή μας».

Όπως εξηγεί, η Αθήνα βρίσκεται ήδη σε επαφή για αναθεώρηση του κορμού της αμυντικής συμφωνίας, με διεύρυνση του αμερικανικού στρατιωτικού αποτυπώματος, αλλά «πρέπει να δούμε ποιες είναι οι φιλοδοξίες της νέας αμερικανικής κυβέρνησης». Η Ελλάδα διεκδικεί έναν διευρυμένο ρόλο στη Βαλκανική, τόσο για γεωστρατηγικούς λόγους όσο και για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. «Το γεωπολιτικό αντάλλαγμά μας είναι η σταθερότητα και η ασφάλεια» τονίζει.

«Στο Λιβυκό δεν είχαμε πολλές επιλογές όταν ήρθαμε στην εξουσία» παρατηρεί. «Πρώτο μας μέλημα ήταν να διασφαλίσουμε ότι οι λιβυκές ακτές απέναντι από την Κρήτη θα ελέγχονται από φίλιες δυνάμεις, είτε επί του πεδίου είτε τρίτες. Στη συζήτηση της επόμενης ημέρας, βασικοί στόχοι είναι δύο: η αποτροπή δημιουργίας τουρκικής βάσης και η αναίρεση αποφάσεων της κυβέρνησης Σάραζ, όπως το τουρκολιβυκό Μνημόνιο» καταλήγει.